

● Hüseyin Emin Öztürk

Halep Gazeli

Resulün ashabından, armağan oldu Halep
Tarihin akışında şeref, şan oldu Halep.

Kumaşlar satılırdı serin bedestenlerde,
Sokakları bir zaman, gülistan oldu Halep.

Dişlerini geçirdi, vücuduna sırtlanlar,
Şimdi, yetim ve mahzun, perişan oldu Halep.

Dolaşır akbabalar, şehrin semalarında,
Çakallar ayağında, bak talan oldu Halep.

Barut kokusu gelir, tarihi çarşılardan,
Yıkıldı haneleri, toz duman oldu Halep.

Ağıt yaktı analar, çocukların ardından,
Toprağına yiğitler, hep kurban oldu Halep.

Yoğruldu acılarla, müslümanların yurdu,
Ümmetin yüreğinde, bir figan oldu Halep.

Yuva yaptı baykuşlar, yıkık miranelere,
Aydınlık girmeyeli, kaç zaman oldu Halep.

Antep'in Kalesi'nden, kanatlandı kartallar,
Sevinç çığlıklarıyla, şaduman oldu Halep.

Burada cenk edenler, Selim Han'ın ordusu,
Bir ağustos ayında Çaldıran oldu Halep.

Serildi bir bir yere, batılın kuleleri.
Cesurca Hakkı tutup kaldıran oldu Halep.

Rüyasını görmüşüm, albayraklı zaferin,
Ehli küfrün üstüne, küheylan oldu Halep.

